

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

do projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku

Autor opracowania:

Marcin Piernikowski

Poznań, czerwiec/sierpień 2018 r.*
*uwzględnia zmiany wynikające z opinii i uzgodnień

Prognoza oddziaływana na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
"Świątki III" w Szczecinku, autor: Marcin Piernikowski

I. WSTĘP.....	5
1. Podstawy formalno – prawne opracowania.....	5
2. Cele i zakres opracowania.....	5
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	6
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu.....	6
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA.....	7
1. Położenie obszaru badań.....	7
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu.....	8
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu.....	9
4. Wartości kulturowe.....	14
5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych.....	14
6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego.....	15
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH.....	17
1. Cele projektu planu miejscowego.....	17
2. Ustalenia projektu planu miejscowego.....	17
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami.....	21
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.....	22
IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	23
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM.....	23
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	28
1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza.....	28
2. Emitowanie hałasu.....	29
3. Oddziaływanie na krajobraz.....	31
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę.....	33
5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe	34
6. Oddziaływanie na wody podziemne.....	35
7. Oddziaływanie na szatę roślinną i różnorodność biologiczną.....	36
8. Oddziaływanie na faunę	38
9. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	39
10. Oddziaływanie na walory OChK „Pojezierze Drawskie”.....	39
11. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego.....	40
12. Oddziaływanie na ludzi.....	41
13. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe.....	41
14. Oddziaływanie transgraniczne.....	42
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	42
VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	42
IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	43

Załącznik nr 1. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Załączniki graficzne:

- 1) załącznik nr 1 - widok terenu obszaru objętego projektem mpzp;
- 2) załącznik nr 2 - inwentaryzacja obszarów zieleni w granicach proj. mpzp;
- 3) załącznik nr 3 - inwentaryzacja zieleni:
 - a) zielen na obszarze chronionych zadrzewień,
 - b) zielen parkowa,
- 4) załącznik nr 4 - inwentaryzacja zieleni:
 - a) pasy zieleni wzdłuż istniejących urządzeń melioracyjnych,
 - b) las,
- 5) załącznik nr 5 - inwentaryzacja zieleni:
 - a) tereny odłogowanych pól i łąk
 - b) teren oznaczony na rysunku projektu planu "Świątki III" symbolem 1MN - teren oznaczony na rysunku obowiązującego mpzp "Świątki I" symbolem 22.MN (Uchwała Nr X/80/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 16.05.2011 r.)

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno – prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- art. 51, ust. 1 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹;
- art. 17, pkt. 4 *Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*².

Prognoza jest sporządzana obowiązkowo do każdego projektu planu miejscowego lub jego zmiany. Organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

2. Cele i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

- 1) diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;
- 2) określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, na warunki życia i zdrowia ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury;
- 3) ocena rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych zawartych w projekcie mpzp;
- 4) przedstawienie możliwości rozwiązań alternatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem mpzp wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu.

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, ze zm.);

² Ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073, ze zm.)

W niniejszej pracy analizie i ocenie poddano projekt planu zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1: 1000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu mpzp oraz przepisami prawa ochrony środowiska.

Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano również metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku sporządzono w oparciu o dostępne materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz własne obserwacje terenowe. W opracowaniu wykorzystano następujące materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku, czerwiec 2018 r.;
- 2) Podstawowe opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb projektu mpzp „Świątki I” w Szczecinku, H. Wojcieszńska-Świnicka, maj 2010 r.;
- 3) Prognoza oddziaływana na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki I” w Szczecinku, H. Wojcieszńska-Świnicka, 2010, Szczecinek;
- 4) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Świątki I” w Szczecinku, 2011;
- 5) Mapa zasadnicza w skali 1: 1000;
- 6) Mapa ewidencyjna w skali 1: 1000;
- 7) Mapa topograficzna w skali 1 : 10000;
- 8) Mapa glebowo – rolnicza w skali 1 : 5000;
- 9) Mapa hydrograficzna, arkusz N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2003;
- 10) Mapa sozologiczna, arkusz N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 11) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, arkusz N-33-82-C 160 – Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 12) Mezoregiony fizycznogeograficzne Polski, Kondracki J., w skali 1 : 200000;
- 13) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek, 2016 r., Urząd Miasta Szczecinek, M. Piernikowski, Poznań.

Źródło informacji stanowiła również literatura specjalistyczna i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 Zbiornik Szczecinek”, 2011;
- 2) Kostecki M., 2003, „Komentarz do Mapy hydrograficznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 3) Kozacki L., Macias A., Markuszewska I., Rosik W., 2004, „Komentarz do Mapy sozologicznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 4) „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, 2016;
- 5) Popielski W., 2006, „Objaśnienia do Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1 : 50000 arkusz Szczecinek (160)”, PIG, Warszawa;
- 6) „Roczna ocena jakości powietrza w województwa zachodniopomorskiego za 2017 rok”, WIOŚ, 2018, Szczecin;
- 7) „Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2015”, WIOŚ, 2015, Szczecin;
- 8) „Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek” (operat generalny), 2002, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin;
- 9) „Waloryzacja Przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego”, 2010, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno – przestrzennej miasta

Projekt planu miejscowego sporządzany jest dla dwóch obszarów zlokalizowanych w południowo-zachodniej części miasta Szczecinek, w rejonie ul. S. Staszica. Obszar nr 1 o powierzchni 16,5 ha, ograniczony jest ulicami: Konwaliową, Różaną, Staszica i Wilczkowską. Granice obszaru nr 2 o powierzchni 12,8 ha, wyznaczają natomiast ulice: Staszica, Szczecińską (w ciągu drogi krajowej nr 20), granicą administracyjną miasta, linią przecinającą działki ewidencyjne nr: 5/34 i 5/24 w obrębie 0027 i granicą działki ewidencyjnej nr 5/37 w obrębie 0027. Łączna powierzchnia obszarów objętych opracowaniem wynosi 29,3 ha.

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek” oznacza cały przedmiotowy obszar jako teren wskazany do dominacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą.

Ponadto cały obszar znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”.

1.2 *Położenie geograficzne*

Według podziału fizycznogeograficznego Polski (Kondrackiego J., 2001), badany teren położony jest w podprowincji Pojezierza Płudniowobałtyckie, w zasięgu makroregionu Pojezierze Południowopomorskie, w mezoregionie Pojezierze Szczecineckie (314.66).

Pojezierze Szczecineckie jest wysoczyzną morenową rozciągającą się pomiędzy sandrem Równiny Wałeckiej na zachodzie i doliną Gwdy na wschodzie. Stanowi obszar wzniesień czołowomorenowych głównego ciągu pomorskiego, obejmujący rozległe równiny sandrowe i płyty wysoczyzn morenowych z licznymi jeziorami, dolinami rzek i zagłębieniami wytopiskowymi. Licznie występują jeziora, głównie na północy mezoregionu m.in. Trzesiecko i Wilczkowo.

1.3 *Położenie w ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych*

Bardzo urozmaicona rzeźba terenu, obecność różnych typów jezior oraz bliskość dużych powierzchniowo kompleksów leśnych sprawiają, że Szczecinek odznacza się znacznymi walorami krajobrazowo-przyrodniczymi, typowymi dla obszarów pojeziernych.

Tereny najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym objęte zostały formą ochrony przyrody w postaci obszarów chronionego krajobrazu, tworząc w ten sposób ogniwo krajowej Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych (ESOCH). Na terenie miast Szczecinek istnieją dwa takie obszary: OChK „Jeziora Szczecineckie”, obejmujący m.in. jezioro Wielimie wraz z mokradłami na jego południowym brzegu oraz OChK „Pojezierze Drawskie”, do którego należy jezioro Trzesiecko oraz tereny na zachód od niego.

Ponadto wg koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-PL wschodnie i północne okolice miasta z jeziorem Wielimie stanowią skraj biocentrum obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym – Pojezierze Kaszubskie (9M). W bezpośrednim sąsiedztwie miasta położony jest również obszar węzłowy o znaczeniu krajowym – Dolina Gwdy (5K). Oba wyżej wymienione obszary połączone są korytarzem ekologicznym rangi międzynarodowej z obszarem węzłowym o znaczeniu ponadkrajowym – Pojezierze Drawskie (6M). Szczecinek leży na trasie tego korytarza.

Cały obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu OChK „Pojezierze Drawskie”.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Obszary objęte opracowaniem stanowią w większości tereny niezabudowane i niezainwestowane, częściowo użytkowane rolniczo. W dużej mierze porośnięte są nieurządzoną roślinnością. Ponadto na obszarze nr 1 znajdują się 3 stawy obrosnięte dość gęstym starodrzewem oraz rowy melioracyjne.

Wzdłuż ul. Akacyjowej zlokalizowana jest dwukondygnacyjna zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, kryta dachami stromymi. Dwa budynki jednorodzinne znajdują się również przy ul. S. Staszica. Wzdłuż ul. S. Staszica istnieją również cztery trzykondygnacyjne budynki mieszkalne wielorodzinne, posiadające dachy płaskie. Do

jednego z tych budynków dobudowano obiekt usługowy, mieszczący obecnie sklep spożywczy. Całość zabudowy uzupełni dość liczna zabudowa garażowo-gospodarcza oraz stacja transformatorowa.

Oba obszary przedzielone są ul. S. Staszica, posiadającą kategorię drogi powiatowej. Obszar nr 1 posiada dobry dostęp komunikacyjny poprzez ulice: Konwaliową, Różaną Akacją, Wilczkowską i S. Staszica oraz możliwość pełnego uzbrojenia w sieci infrastruktury technicznej. Natomiast obszar nr 2 ma dostęp jedynie do ul. S. Staszica i jest w większości terenu nieuzbrojony.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Rzeźba terenu i geomorfologia

Pod względem geomorfologicznym teren objęty planem położony jest w obrębie wysoczyzny morenowej typu kemowego. Formy powstałe w okresie ostatniego zlodowacenia w obrębie dużego pola martwego lodu pod wpływem intensywnie działających wód roztopowych reprezentują dwie rynny subglacjalne o przebiegu południkowym – Jezioro Trzesiecko, Lipno, Rybno, Rokitno (poza granicami opracowania) oraz rynna jeziora Wilczkowa. Pomiędzy rynnami rozciąga się wysoczyzna z pagórami kemowymi o spłaszczonych wierzchołkach. Na części tej wysoczyzny usytuowany jest teren objęty niniejszym opracowaniem.

Rzeźba terenu w analizowanej części miasta jest urozmaicona, falista, lokalnie pagórkowata. Teren wznosi się od 134,2 m n p m wzdłuż brzegów jeziora Trzesiecko do 140 – 150 m w części pozostałej. Kulminacje terenu sięgają 154,2 m do 155,6 m we wzniesieniach w części południowo – wschodniej.

Brzegi jeziora (poza opracowaniem) są wyraźnie zaznaczone, wyższe i bardziej strome w części południowej (wysokość zboczy 10-12m), łagodniejsze i niższe w części środkowej i północnej (wysokość zboczy 4-6m). Jezioro ma charakter rynnowy, jest wąskie, podłużne o wyraźnych brzegach.

Pozostały teren wyniesiony ponad lustro jeziora, jest sfalowany, z dość dużymi płaszczynami w części południowej.

Obniżenia pomiędzy wzniesieniami wypełniają płytkie stawy, a w obrębie istniejącej historycznej zabudowy znajdują się dwa sztuczne zbiorniki wodne.

3.2. Budowa geologiczna i litologia

Analizowany teren położony jest w obrębie jednostki geologicznej – wał środkowopolski, zwany w tym miejscu wałem pomorskim. Na prekambryjskim podłożu zalegają zaburzone utwory paleozoiczne. Struktura inicjalna wału powstała w obrębie części basenu środkowopolskiego, który formował się i wypełniał od permu do końca kredy. Serię cechsztyńską tworzą głównie utwory soli kamiennej z licznymi przewarstwieniami. Cały ten segment pocięty jest licznymi uskokami m.in. uskokiem Szczecinka. Na przelomie kredy i trzeciorzędu powstała silnie wydzwignięta, ponad otaczające go niecki, forma wału.

Pod osadami czwartorzędu zalegają utwory eoceńskie i oligoceńskie. Na osadach oligocenu leżą natomiast utwory mioceńskie, począwszy od różnej miąższości warstw piasków, a kończąc na osadach mułkowo – ilastych, często z przewarstwieniami węgla brunatnego. Osady paleogenu i neogenu są spiętrzone glacitektonicznie. Bezpośrednie podłoże czwartorzędu stanowią osady miocenu, których strop w rejonie Szczecinka układa się na wysokości ok. 60 m npm.

Według Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski arkusz Szczecinek, środkową część omawianego obszaru pokrywają plejstoceniańskie piaski żwirowato-pyłowate na glinach zwałowych. Ich miąższość waha się w granicach od 1 do 11 m. Są to piaski różnoziarniste ze żwirami drobnokruchowymi oraz domieszką frakcji pyłowej. Liczne są w nich głązy narzutowe o średnicy do 1,5 m. Piaski na ogół są bezstrukturalne i zalegają płatami na najmłodszych glinach zwałowych bądź zastępują je.

W południowej części opracowania podłoże budują natomiast plejstoceniańskie gliny zwałowe. Utwory te wykształcone są w wierzchniej warstwie jako piaski gliniaste, gliny pylaste i gliny.

W północnej części wzdłuż odwadniających rowów melioracyjnych występują holoceniańskie piaski, mułki i ily jeziorne. Prezentują się one w głębokich sondach jako osady piaszczyste, laminowane mułkami i iłami, o łącznej miąższości nieprzekraczającej 6,0 m. Zawierają zazwyczaj liczne szczątki roślin oraz współczesnej fauny jeziornej.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują żadne udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3.3. *Wody powierzchniowe*

Pod względem hydrograficznym obszar objęty planem położony jest w dorzeczu Gwdy, w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Gwda od wpływu do jeziora Wielimie do Dołgi” o kodzie RW60002518861729.

Cały teren jest zmeliorowany dla potrzeb rolnictwa. Oprócz sieci sączków i rur ułożonych w gruncie na powierzchni znajduje się kilka rowów otwartych. Część północna odwodniona jest poprzez rów otwarty oznaczony w ewidencji melioracyjnej T-1 do jeziora Trzesiecko.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują kilka niewielkich zagłębień wypełnionych wodą. W obrębie historycznej zabudowy wsi Świątki znajdują się dwa stawy o zabezpieczonych brzegach.

Natomiast tuż za wschodnią granicą planu zlokalizowane jest jezioro Trzesiecko, drugi pod względem wielkości akwen wodny w rejonie Szczecinka. Jezioro Trzesiecko należy do jeziornej jednolitej części wód powierzchniowych jeziornych – „Trzesiecko” o kodzie LW10533. Jest to jezioro rynnowe, wcięte częściowo w obszar sandrowy, a na południe w obszary wysoczyzny dennomorenowej. Jego brzegi są wyraźnie zaznaczone, lokalnie osiągają wysokość ok. 10 m.

Tabela 1. Parametry jeziora Trzesiecko.

Lp.	Parametr	Wielkość
1	Powierzchnia (ha)	295
2	Długość (km)	5,5
3	Szerokość (km)	0,8
4	Objętość (tys. m ³)	16067,3
5	Głębokość średnia (m)	5,4
6	Głębokość maksymalna (m)	11,8
7	Długość linii brzegowej (km)	15,9
8	Powierzchnia zlewni całkowitej (km ²)	156,31

Źródło: „Raport o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim w latach 2008-2009”, WIOŚ, 2010, Szczecin.

Jezioro jest bardzo intensywnie użytkowane rekreacyjnie. Wzdłuż brzegu tego akwenu położone są następujące obiekty: park miejski, stadion, 2 kąpieliska, pola namiotowe oraz przystań żeglugi pasażerskiej i wyciąg do nart wodnych.

3.4. Wody podziemne

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry z 2016 r., wprowadzono podział na 172 jednolite części wód podziemnych. Według nowego podziału Szczecinek, w tym analizowany teren, należy do obszaru jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 26.

Obszar objęty analizą położony jest w zasięgu udokumentowanego trzeciorzędowo-czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 126 „Zbiornik Szczecinek”. Jest to zbiornik porowy o głębokości utworów wodonośnych od 50 m do 150 m (średnia głębokość wynosi 90 m). Jego powierzchnia wynosi 1345,5 km². Dla GZWP nr 126, w omawianym rejonie, nie zostały wyznaczone żadne obszary ochronne.

Do wód podziemnych zaliczane są także wody gruntowe, które charakterem i głębokością występowania odzwierciedlają cechy konfiguracyjne terenu oraz budowę geologiczną jego podłoża. Według Mapy Hydrograficznej arkusz Szczecinek w skali 1 : 50 000 pierwszy poziom wód gruntowych występuje:

- w części południowo-zachodniej – głębiej niż 2 m ppt,
- w części południowej i zachodniej dość płytko na głębokości między 1 a 2 m ppt,
- wzdłuż brzegów jeziora Trzesiecko, w części północnej i południowo-wschodniej bardzo płytko, na głębokości do 1 m ppt.

Wody gruntowe pierwszego poziomu nie tworzą wyraźnej warstwy, występują w postaci sączeń w przewarstwieniach piaszczystych w obrębie glin zwałowych, na różnych głębokościach. W obniżeniach terenu oraz na stokach można się spodziewać słabych sączeń w strefie fundamentowana budynków.

3.5. Warunki glebowe

Typy i klasy gleb są odzwierciedleniem warunków geomorfologicznych i litologicznych.

Gleby wytworzone z glin zwałowych należą do typu gleb brunatnych, w większości kwaśnych (wyługowanych), a wytworzone z piasków naglinowych należą do typu gleb biellicowych i pseudobiellicowych. Są to gleby stosunkowo żyzne zaliczone do kompleksu 4 – żytniego bardzo dobrego i 5 – żytniego dobrego. Kompleks 8 zbożowo – pastewnego mocny występuje w obrębie terenów wilgotnych zbudowanych z glin pylastych ciężkich, a kompleks 6 – żytńi słaby, w obrębie utworów piaszczystych.

Ponadto, dolinka odpływowa w północnej części obszaru nr 1, zaliczona została do kompleksu 2z trwałych użytków zielonych.

Pod względem bonitacyjnym na obszarze nr 1 dominują gleby V. Są to gleby mało żyzne, nieurodzajne i zawodne. Natomiast na obszarze nr 2 przeważają gleby orne średniej jakości, należące do klasy IVb. Gleby ciężkie tych klas cechuje duża żyzność potencjalna, lecz są one mało przewiewne, zimne i mało czynne biologicznie.

Większość obszaru stanowią grunty orne. Łąki i pastwiska występują natomiast w dolince w północnej części obszaru nr 1. Obecnie użytkowane rolniczo są głównie grunty w części południowej. Pozostała część ugoruje.

3.6. Szata roślinna

Szata roślinna w omawianym fragmencie miasta Szczecinek jest dość urozmaicona, a jej zróżnicowanie związane jest głównie z warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Występują tu ekosystemy: leśne, łąkowe, wodne oraz kulturowe (pola, pastwiska).

Szatę roślinną analizowanego terenu reprezentują następujące typy zespołów roślinnych:

- roślinność urządzona przez człowieka, ogrody, zieleń ozdobna przy obiektach, zadrzewienia przydrożne,
- las i grupy zadrzewień śródpolnych,
- roślinność naturalna porastająca obrzeża zbiorników wodnych,
- roślinność porastająca nieużytkowane pola: trawy, chwasty, ziołorośla i wysokie byliny, wkraczające na pola samosiejki drzew i krzewów.

Roślinność synantropijna, ukształtowana przez człowieka towarzyszy zabudowie mieszkaniowej i usługowej w obrębie dawnej wsi Świątki. Są to drzewa i krzewy ozdobne, trawniki oraz rabaty kwiatowe. Wśród drzew rosnących przy drogach dominują gatunki liściaste: jesiony, klony, buki, rzadziej dęby, brzozy, wierzby, lipy, graby.

Jedyny użytek leśny o powierzchni 0,13 ha występuje w północno-zachodniej części obszaru nr 1. W drzewostanie leśnym i grupach zadrzewień śródpolnych dominują buki (na wzgórzach kemowych) z domieszką sosny i brzozy, a w podmokłych obniżeniach olchy i topole.

W zespołach roślinnych towarzyszących podmokłym zagłębieniom terenowym, często wypełnionych wodą dominują zespoły środowisk wilgotnych, głównie szuwały trzcinowe i pałka wąskolistna, manna mielec, turzyce.

Roślinność porastająca nieuprawiane pola to głównie trawy, byliny (grupy nawłoci pospolitej) chwasty (osty, pokrzywy, perz). W sąsiedztwie lasów wkraczają samosiejki drzew: osiki, brzozy, olchy.

3.7. Świat zwierzęcy

Ze względu na fakt, że dominującym zbiorowiskiem na omawianym obszarze są pola uprawne świat zwierząt reprezentowany jest głównie przez drobne ssaki i ptaki polne.

Znacznie bogatsze i bardziej różnorodne środowisko niż pola uprawne stanowią łąki. Wśród bezkręgowców występują tu m.in. motyle, błonkówki, pszczołowate i osowate. Z płazów najczęściej spotykana jest ropucha szara oraz kilka gatunków żab m.in. trawna i moczarowa.

Ze względu na sąsiedztwo lasów, szczególnie w północnej części opracowania spotkać można pospolite gatunki zwierząt, charakterystyczne dla lasu mieszanego. Występują tu m.in. sarna, zając szarak, lis. Wśród ssaków wymienić należy ponadto: kreta, jeża, wiewiórkę.

Znacznie bogatszy jest świat zwierzęcy terenów otaczających tj. jeziora Trzesiecko oraz kompleksów leśnych przylegających do terenu objętego opracowaniem od północnego – zachodu i zachodu

Podczas wizji w terenie, na terenie możliwym do zinwentaryzowania, nie zaobserwowano występowania żadnych dziko występujących gatunków zwierząt, objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych. Biorąc jednak pod uwagę bliskie sąsiedztwo dużych zbiorników wodnych oraz kompleksu leśnego, podejrzewać można potencjalne występowanie przedstawicieli, różnych gatunków: płazów, jaszczurek oraz ptaków.

3.8. Klimat lokalny

W podziale Niziny Wielkopolskiej na regiony klimatyczne A. Wosia (1995), obszar objęty opracowaniem znajduje się zachodniej części rozległego Regionu Środkowo-pomorskiego. Region ten wyróżnia się na tle innych największą ilością dni z pogodą przymrozkową bardzo chłodną z dużym zachmurzeniem. Przeciętnie w roku takich dni jest ponad 19. Stosunkowo najczęściej, notowane są tu również dni umiarkowanie mroźne, pochmurne z opadem. Mało jest dni bardzo ciepłych z opadem, przeciętnie 26 dni w roku. Dni z opadem przeciętnie w ciągu roku jest 176. Przez 33,6 dni w roku występuje słoneczny typ pogody, dni z pogodą pochmurną jest 193,6, a z dużym zachmurzeniem 136,6.

Topoklimat badanego obszaru charakteryzuje się stosunkowo chłodnym latem i dość łagodną zimą. Klimat jest tu surowszy niż na sąsiednich terenach położonych niżej. Amplituda temperatury sięga 20°C. Najwyższa średnia temperatura występuje w lipcu + 20°C, a najniższa w lutym – 2,5°C. W 2006 r. średnia roczna temperatura powietrza wynosiła 9°C, średnia lipca +23,4°C, a lutego – 6,4°C.

Według danych z posterunku opadowego IMGW, zlokalizowanego w Szczecinku wynika, że w poszczególnych latach zaznacza się wyraźna zmienność sum opadów rocznych. W roku normalnym roczna suma opadów wynosi 622 mm. Rytm opadów wskazuje istnienie maksimum w lipcu (76 mm), a minimum w lutym (34 mm).

Średnio w ciągu roku dominują wiatry z kierunków: zachodniego i południowo – zachodniego. Na wiosnę i jesień wzrasta udział wiatrów z kierunku południowo – wschodniego i południowego.

Dla Szczecinka charakterystyczna jest zwiększona wilgotność powietrza, częstsze zaleganie mgieł, dość duża liczba okresów bezwietrznych. Teren objęty opracowaniem charakteryzuje się odmiennymi cechami klimatu lokalnego, określonego jako topoklimat. Jest to obszar wysoczyzny, wyniesiony ponad rynnę jeziora, otoczony z dwóch stron lasami występują tu bardzo korzystne warunki termiczno-wilgotnościowe, nasłonecznienia i umiarkowanego przewietrzania.

Jest to obszar o wyjątkowo czystym powietrzu, dominujące wiatry z kierunku południowo-zachodniego niosą czyste powietrze z rozległych obszarów rolnych i leśnych. Jest to klimat lokalny o korzystnych cechach zdrowotnych dla stałego przebywania ludzi.

Jak już wspomniano powyżej, duży wpływ na mikroklimat w omawianym przypadku ma bliskość jezior Trzesiecko i Wilczkowo oraz dużego kompleksu leśnego, jakim jest Klasztorny Las. Bliskie sąsiedztwo jezior powoduje dużą wilgotność powietrza – jej średnia roczna wynosi ok. 80%, co z kolei jest przyczyną zwiększonej częstotliwości pojawiania się mgieł.

Tereny zalesione wraz ich najbliższym otoczeniem charakteryzują się dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi o mniejszych dobowych wahaniami i nieco gorszych warunkach solarnych z uwagi za zacienienie. Wiosną i jesienią drzewostan powoduje zmniejszenie częstotliwości przymrozków. Są to tereny o powietrzu wzbogaconym w tlen, ozon i olejki eteryczne podnoszące komfort bioklimatyczny.

4. Wartości kulturowe

Na badanym terenie nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz objęte ochroną konserwatorską poprzez wpis do ewidencji zabytków.

5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Cały analizowany teren znajduje się w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, utworzonego Uchwałą nr X/46/75 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 17 listopada 1975 r. (Dz. Urz. WRN w Koszalinie Nr 9/1975, poz. 49), o łącznej powierzchni 68450 ha. Jest to teren o urozmaiconej rzeźbie stanowiący część tzw. „Szwajcarii Połczyńskiej”. Dodatkowym walorem są rozległe kompleksy leśne, malowniczy krajobraz polodowcowy z dużą ilością jezior i cieków wodnych. Żaden z tych elementów nie występuje jednak w analizowanym obszarze.

Poza ww. OChK na omawianym terenie nie występują żadne inne obszarowe formy ochrony przyrody, wymienione w art. 6 *Ustawy o ochronie przyrody*³.

Ponadto, w niewielkie odległości od wschodniej granicy opracowania zlokalizowane jest Jezioro Trzesiecko, które sklasyfikowane zostało jako siedlisko przyrodnicze pn. starorzeczca i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne (kod siedliska 3150).

W omawianej części Szczecinka nie występują żadne grunty rolne chronione przepisami *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych*⁴. Na mocy tejże ustawy chronione są natomiast grunty leśne o powierzchni około 0,13 ha, występujące w północno-zachodnim fragmencie opracowania. Ze względu na fakt, że część lasów w granicach opracowania należy do ochronnych (wodochronnych), ich wartości podlegają ochronie zapisanej w *Ustawie o lasach*⁵.

Żadne obiekty nie podlegają także ochronie na podstawie *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*⁶.

6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

6.1. Stan higieny atmosfery

Najbliższe stacje pomiarowe WIOŚ zajmujące się badaniem jakości powietrza atmosferycznego, których wyniki brano pod uwagę podczas oceny powietrza w 2017 r., zlokalizowane są na terenie miasta Szczecinka przy ul. Przemysłowej oraz przy ul. 1 Maja.

Zbiorcze zestawienie klasyfikacji strefy zachodniopomorskiej tj. całego województwa zachodniopomorskiego, bez aglomeracji szczecińskiej i miasta Koszalin dla poszczególnych zanieczyszczeń (SO₂, NO₂, PM10, PM2,5, Pb, C₆H₆, CO, As, Cd, Ni, BaP oraz O₃) dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony zdrowia, według rocznej oceny jakości powietrza za rok 2017, przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Ocena jakości powietrza w strefie zachodniopomorskiej za 2017 r.

Powierzchnia strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń											
	SO ₂	NO ₂	PM2,5	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	BaP	Cd	Ni	O ₃
1179904 km ²	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A	A	A

Źródło: „Roczna ocena jakości powietrza w woj. zachodniopomorskim za 2017 r.”, WIOŚ, 2018, Szczecin.

Jak wynika z powyższej tabeli większość badanych zanieczyszczeń zaliczono, w trójstopniowej skali: A, B, C, do klasy A, co oznacza, że poziom poszczególnych stężeń zanieczyszczeń w analizowanej strefie nie przekracza poziomu wartości docelowych. Jedynie zanieczyszczenie benzo(a)pirenem zakwalifikowano do klasy C.

W 2017 r. (jak również w latach poprzednich) miasto Szczecinek otrzymało klasę C ze względu na przekroczenie poziomu docelowego dla średniorocznego stężenia benzo(a)pirenu,

³ Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018, poz. 142, ze zm.)

⁴ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1161 ze zm.)

⁵ Ustawa z 29 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity: Dz.U. z 2005 r. Nr 45 poz. 435, z późn. zm.)

⁶ Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2017 r. poz. 2187, ze zm.)

zawartego w pyłe zawieszonym PM10, które wynosi 1 ng/m^3 . Jako obszar objęty przekroczeniami wskazane zostało centrum miasta oraz tereny położone względem niego na północny-zachód i południe, o łącznej powierzchni ok. 7 km^2 , zamieszkałej przez około 28 tys. osób. Główną przyczyną przekroczeń wskazaną na etapie przeprowadzania rocznej oceny jakości powietrza była emisja powierzchniowa pochodząca z indywidualnego ogrzewania mieszkań w okresie zimowym.

Klasa C skutkuje obowiązkiem opracowania przez Marszałka Województwa programu naprawczego, mającego na celu przywrócenie standardu jakości powietrza na danym obszarze. Dla strefy zachodniopomorskiej obowiązują programy ochrony powietrza dla, ze względu na pył PM10 i benzo(a)piren, przyjęte Uchwałą Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 29 października 2013 r., zaktualizowaną uchwałami z dnia 27 lutego 2018 r., ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu.

Ponadto cała strefa zachodniopomorska otrzymała klasę D2 w związku z przekroczeniem poziomu celu długoterminowego przez stężenia ozonu, określonego zarówno ze względu na ochronę zdrowia. Dla stref w klasie D2 nie jest wymagane opracowanie programu ochrony powietrza. Działania wymagane w tym przypadku to ograniczenie emisji lotnych związków organicznych jako prekursorów ozonu, które to działania powinny być ujęte w wojewódzkim programie ochrony środowiska.

Należy jednak podkreślić, że dominujący wpływ na stan jakości powietrza w analizowanym rejonie Szczecinka ma położenie między dwoma dużymi akwenami, jakimi są Jez. Trzesiecko i Jez. Wilczkowo oraz bliskość dużego kompleksu leśnego – Klasztornego Lasu. Z wyżej wymienionych względów stan higieny atmosfery w omawianym obszarze jest z pewnością lepszy niż w okolicznych zabudowanych obszarach miasta.

6.2. *Zagrożenie hałasem*

Głównymi emitarami hałasu w analizowanym rejonie miasta są szlaki komunikacyjne. Należą do nich linia kolejowa nr 210 relacji Chojnice-Runowo Pomorskie, stanowiąca południowo-wschodnią granicę obszaru nr 2 oraz fragment drogi krajowej nr 20, graniczący z obszarem nr 2 od wschodu. Na przedmiotowym odcinku drogi krajowej nr 20 nie prowadzono w ostatnich latach żadnych pomiarów emisji hałasu ani natężenia ruchu.

Obszar nr 1 nie jest zagrożony skażeniem ponadnormatywnym hałasem.

6.3. *Zanieczyszczenie środowiska wodnego*

Biorąc pod uwagę ustalenia aktualizacji „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, zarówno stan chemiczny, jak również stan ilościowy JCWPd nr 26 uznany został za dobry. Należy zatem uznać, że dla ww. JCWPd został osiągnięty założony cel środowiskowy. Ponadto JCWPd nr 26 nie została zakwalifikowana do jednolitej części wód podziemnych zagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego.

Występujący na analizowanym obszarze główny zbiornik wód podziemnych (GZWP nr 126), w omawianym rejonie, nie został zaliczony do obszarów objętych ochroną.

Jak już wspomniano wcześniej, przedmiotowy teren położony jest w granicach rzecznej jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Gwda od wpływu do jeziora Wielimie do Dołgi” o kodzie RW60002518861729. Zgodnie z ustaleniami aktualizacji „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, ww. JCWP oceniona została jako naturalna o złym stanie, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Za wschodnią granicą opracowania zlokalizowane jest jezioro Trzesiecko, które należy do jeziornej jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Trzesiecko” o kodzie LW10533. Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, ww. JCWP oceniona została jako sztuczna o złym stanie, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Obecny potencjał ekologiczny oceniony został jako umiarkowany, co zdeterminowane zostało przez takie wskaźniki jak: O₂ nad dnem oraz indeks ESMI określający stan roślinności wodnej.

Termin osiągnięcia celów środowiskowych dla obu ww. jednolitych części wód powierzchniowych ustalono na rok 2021.

6.4. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Na analizowanym obszarze ani w jego najbliższym otoczeniu nie występują znaczące źródła pól elektromagnetycznych.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cele projektu planu miejscowego

Głównym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku jest aktualizacja zapisów obowiązujących dotąd na analizowanym obszarze mpzp terenu „Świątki I” w Szczecinku (uchwała Nr X/80/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 16 maja 2011 r.) oraz mpzp terenu „Świątki II” w Szczecinku (uchwała Nr LIV/497/2014 Rady Miasta Szczecinek z dnia 30 października 2014 r.).

Weryfikacji poddano przede wszystkim tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na obszarach o trudnych warunkach gruntowo-wodnych i wzdłuż torów kolejowych oraz układ drogowy na obszarze nr 2.

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Struktura funkcjonalna, wskazana w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku jest dość zróżnicowana. Przedmiotem ustaleń projektu planu są:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – **MN**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – **MW**;

- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy usługowej – **MW/U**;
- tereny zabudowy usługowej – **U**;
- tereny infrastruktury technicznej obiektów i urządzeń kanalizacyjnych – **K**;
- teren infrastruktury technicznej obiektów i urządzeń elektroenergetycznych- **E**;
- tereny zieleni - **Z**;
- teren zieleni urządzonej – **ZP**;
- tereny zieleni otwartej – **ZO**;
- teren lasu – **ZL**;
- tereny dróg publicznych –**KD-D**;
- tereny dróg wewnętrznych – **KDW, KDWx**;
- tereny miejsc postojowych dla samochodów – **KDWp**.

Struktura funkcjonalna, wskazana w projekcie omawianego planu miejscowego jest zróżnicowana, jednak zdecydowanie dominują tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN). Łącznie wyznaczono 14 takich terenów. Poza rejonem historycznej wsi, stanowią one przestrzeń obecnie niezabudowaną (pola uprawne, łąki, nieużytki). Dla większości terenów MN ustalono zabudowę wolno stojącą, na kilku dopuszczono zabudowę bliźniaczą i szeregową. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów tych ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy między 20% a 40% powierzchni działki budowlanej, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej między 30% a 60% działki budowanej oraz maksymalną wysokość budynków – od 2 do 3 kondygnacje i nie więcej niż 11 m.

Drugą kategorię terenów wskazanych pod zabudowę stanowią tereny przeznaczone na zabudowę wielorodzinną (MW) oraz wielorodzinną lub usługową (MW/U). Łącznie wyznaczono 5 takich terenów. Oprócz terenu 31MW/U, który jest wolny od zabudowy, użytkowany rolniczo, pozostałe tereny są zagospodarowane i użytkowane zgodnie z ustaloną dla nich w projekcie planu funkcją. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów MW i MW/U ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy między 30% a 60% powierzchni działki budowlanej, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej między 10% a 45% działki budowanej oraz maksymalną wysokość budynków – do 3 kondygnacje i nie więcej niż 12 m, a dla terenu 31MW/U – do 4 kondygnacji i nie więcej niż 14 m.

Ostatnią kategorię terenów możliwych do zabudowy stanowią tereny przeznaczone na usługi (U). Wyodrębniono 4 tereny usługowe (U), które są obecnie niezabudowane i niezainwestowane. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów U ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 25% powierzchni działki budowlanej, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 45% działki budowanej, maksymalną wysokość budynków – do 3 kondygnacje i nie więcej niż 12 m oraz minimalną powierzchnię działki budowlanej – 1000 m². Dla terenu 23U, w zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 30% powierzchni działki budowlanej, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 60% działki budowanej, maksymalną wysokość budynków

nie więcej niż 10 m oraz minimalną powierzchnię działki budowlanej – 2000 m². Ponadto na tym terenie nakazano lokalizację zbiornika wodnego oraz dopuszczono zabudowę o funkcji: sportowej, turystycznej, związanej z odnową biologiczną, rekreacją, kulturą fizyczną, rozrywką.

W projekcie planu wyznaczono ponadto cztery kategorie terenów zieleni. Należą do nich: teren lasu (ZL), 2 tereny zieleni otwartej (ZO), jeden teren urządzonej (ZP) oraz 5 terenów przeznaczonych pod zieleń (Z). Tereny zieleni otwartej chronią najważniejsze rowy melioracyjne wraz z otaczającą je zielenią, w związku z powyższym zakazano na nich lokalizacji zabudowy i miejsc postojowych. Na terenie ZP ustalono lokalizację parku oraz zachowanie zbiorników wodnych, dopuszczając lokalizację niekubaturowych obiektów sportowo-rekreacyjnych. Powierzchnia biologicznie czynna nie może być na nich mniejsza niż 70%, terenu. Na terenach Z dopuszczono natomiast lokalizację: zieleńców, ciągów pieszych, ścieżek rowerowych, niekubaturowych obiektów sportowo-rekreacyjnych, placów zabaw oraz ustalono powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 70%.

Pozostały obszar przeznaczono na tereny komunikacji, w postaci dróg publicznych klasy dojazdowej oraz dróg wewnętrznych, w tym parkingów, a także tereny infrastruktury technicznej w postaci przepompowni (tereny K) i trafostacji (tereny E). Nakaz zagospodarowania roślinnością wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia, umożliwia nowe nasadzenia roślinności również na terenach wydzielonych dróg wewnętrznych.

Na obszarze objętym projektem planu, przed likwidacją i niszczeniem zadrzewień śródpolnych i przydrożnych zabezpieczają m.in.:

- 1) zapisy w zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych, ustalające ochronę i zagospodarowanie obszaru chronionego krajobrazu "Pojezierze Drawskie", obejmującego cały obszar planu;
- 2) przyjęte zasady podziału obszaru i zagospodarowania terenu na poszczególne jednostki - ustalenia projektu planu w sposób jednoznaczny informują, że ich realizacja w znacznej części terenu uzależniona jest od dróg, w tym wypadku wyłącznie wewnętrznych, a ich wydzielenie i budowa (trudna do określenia w jakim czasie) będą możliwe w przypadku zachowania przepisu o zakazie likwidowania zadrzewień śródpolnych i przydrożnych obejmujących drzewa i krzewy powyżej 20 lat, tym samym od tego samego zapisu zależeć będzie także realizacja zabudowy wyznaczonej na poszczególnych terenach, w skrajnym przypadku ze względu na konieczność ochrony zadrzewień i zakrzewień nic na tym terenie nie będzie zrealizowane;
- 3) wydzielone tereny oznaczone symbolami: 12Z, 16Z, 32Z, 40Z, 43Z, 20ZP, 5ZO, 6ZO, 2ZL - stanowiące około 20% powierzchni objętej projektem planu, na których:
 - a) średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 75%,
 - b) usytuowana jest znaczna część istniejących zadrzewień,
 - c) nie dopuszcza się zabudowy;
- 4) ustalony minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej, przypisany do każdej działki budowlanej:
 - a) na terenach MN - przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, stanowiących około 49% powierzchni planu, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 42%,

- b) na terenach MW - przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, stanowiących około 2,7% powierzchni planu, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 37%,
 - c) na terenach MW/U - przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną lub zabudowę usługową, stanowiących około 2,2% powierzchni planu, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 30%,
 - d) na terenach U - przeznaczonych pod zabudowę usługową, stanowiących około 7,3% powierzchni planu, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 50%;
- 5) nakaz zagospodarowania roślinnością wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia, który szczególnie na terenach wydzielonych dróg wewnętrznych umożliwia nowe nasadzenia;
- 6) wprowadzone na terenach: 4MN i 32Z, strefy chronionych zadrzewień, oznaczone szrafem na rysunku planu i zdefiniowana jako obszary, na których:
- a) zakazuje się:
 - likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych z uwzględnieniem przepisów odrębnych,
 - dokonywania zmian stosunków wodnych,
 - wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu,
 - wydzielania działek budowlanych związanych z przeznaczeniem pod infrastrukturę techniczną,
 - lokalizacji: zabudowy, dojazdów, miejsc postojowych,
 - b) dopuszcza się lokalizację: ciągów pieszych, niekubaturowych obiektów sportowo-rekreacyjnych, placów zabaw;
- 7) ograniczona zabudowa do jednej linii zabudowy na terenach 1MN, 4MN, poprzez doprecyzowanie usytuowania nieprzekraczalnych linii zabudowy, które chronią istniejącą zieleń;
- 8) przebieg linii rozgraniczających drogi wewnętrznej 9KDW, w sposób maksymalnie minimalizujący ingerencję w obszar oznaczony jako strefa chronionych zadrzewień;
- 9) zapisy w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu:
- a) ustalające ochronę istniejących drzew, a w przypadku ich kolizji z infrastrukturą lub planowaną zabudową, dopuszczenie:
 - przesadzenia lub wprowadzenia nowych nasadzeń, z wyłączeniem zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych chronionych przepisami odrębnymi,
 - usuwania drzew obumarłych lub nie rokujących na przeżycie oraz drzew stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi lub mienia w obiektach budowlanych,
 - b) zakazujące na całym obszarze planu, położonym w granicach obszaru chronionego krajobrazu "Pojezierze Drawskie" z uwzględnieniem pozostałych ustaleń planu realizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;

- 10) zapisy w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, ustalające uwzględnienie ich w zagospodarowaniu, zgodnie z ustaleniami planu oraz przepisami odrębnymi.

Na obszarze objętym projektem planu, zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych uwzględniają ustalenia bezpośrednie i pośrednie m.in.:

- 1) wydzielone tereny oznaczone symbolami: Z, ZP, ZO, 2ZL - na których zakazuje się lokalizacji zabudowy;
- 2) zakaz lokalizacji kondygnacji podziemnych na obszarze trudnych warunków gruntowych, wskazanym na rysunku planu;
- 3) ustalenie minimalnej powierzchni działki budowlanej;
- 4) ustalenie maksymalnych procentów powierzchni zabudowy dla poszczególnych terenów;
- 5) ustalenie strefy chronionych zadrzewień wprowadzone na terenach: 4MN i 32Z, oznaczone szrafem na rysunku planu, na których zakazuje się lokalizacji zabudowy;
- 6) ustalenie strefy chronionych zadrzewień wprowadzone na terenie 4MN, oznaczone szrafem na rysunku planu, a która usytuowana jest w obszarze lokalnej dolinki odpływowej;
- 7) ograniczona zabudowa do jednej linii zabudowy na terenach 1MN, 4MN, poprzez doprecyzowanie nieprzekraczalnych linii zabudowy;
- 8) zabezpieczenie sieci urządzeń melioracyjnych regulujących stosunki wodne przede wszystkim na terenie oznaczonym na rysunku planu jako Obszar nr 1 poprzez:
 - a) wydzielenie terenów oznaczonych symbolem ZO,
 - b) ustalenia określające zasady sytuowania obiektów budowlanych względem urządzeń melioracyjnych,
 - c) nakaz wydzielania wzdłuż rurociągów i rowów melioracyjnych, nie ogrodzonych i pozbawionych wszelkiej zabudowy nadziemnej pasów technicznych, o szerokości nie mniejszej niż 1,5 m po każdej stronie rurociągu lub rowu,
 - d) zakaz lokalizacji inwestycji, nasadzeń zieleni wysokiej oraz zmiany ukształtowania terenu, które mogłyby doprowadzić do pogorszenia sprawności pracy urządzeń melioracyjnych z dopuszczeniem zastosowania rozwiązań alternatywnych,
 - e) ustalenie nakazujące ochronę urządzeń melioracyjnych z dopuszczeniem ich przebudowy pod warunkiem zapewnienia ochrony nieruchomości sąsiednich przed zalewaniem;
- 9) nakaz zachowania zbiornika wodnego na terenie 23U;
- 10) zasady dotyczące istniejącej i projektowanej infrastruktury.

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do *Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) muszą być zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a rada gminy uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu jego zgodności ze studium. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu zachowuje, zapisane w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”, przeważającą podstawową funkcję analizowanych obszarów jako terenu wskazanego do dominacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą.

Ponadto projekt planu miejscowego „Świątki III” w Szczecinku, ze względu na fakt częściowego położenia w obszarze chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie” musi być zgodny z aktami prawnymi powołującymi tenże obszar. Biorąc to pod uwagę, należy stwierdzić, że ustalenia projektu planu nie naruszają wytycznych ustalonych w Uchwale Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu, uzupełnionymi w Uchwale Nr XXXIV/408/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie obszarów chronionego krajobrazu.

W „Programie ochrony powietrza dla strefy powiat szczecinecki, w której został przekroczony poziom docelowy benzo(a)pirenu w powietrzu”⁷ zawarte zostały wskazania podstawowych kierunków działań, zmierzających do przywracania poziomów docelowych benzo(a)pirenu. Jednym z podstawowych kierunków ww. działań jest uwzględnianie w przygotowywanych planach miejscowych zapisów wpływających na jakość powietrza. Po przeanalizowaniu zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku należy stwierdzić, że spełnia on wymogi ustalone w ww. programie ochrony powietrza.

Podczas opracowywania projektu planu „Świątki III” w Szczecinku wykorzystano również wytyczne zawarte w „Waloryzacji przyrodniczej gminy Szczecinek”, sporządzonej w celu ochrony środowiska przyrodniczego gminy Szczecinek, do której przed 2010 r. należała większość omawianego obszaru.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Na całym analizowanym obszarze zasady kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, a także wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej ustalają obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego: na obszarze nr 1 – mpzp terenu „Świątki I” w Szczecinku (uchwała Nr X/80/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 16 maja 2011 r.), a na obszarze nr 2 – mpzp terenu „Świątki II” w Szczecinku (uchwała Nr LIV/497/2014 Rady Miasta Szczecinek z dnia 30 października 2014 r.). Ww. plany gwarantują wystarczającą kontrolę nad procesami inwestycyjnymi na analizowanym obszarze. Nie przewiduje się zatem, aby brak realizacji ustaleń sporządzanego projektu planu miejscowego „Świątki III” w Szczecinku wywołał niekorzystne zmiany stanu środowiska przyrodniczego na omawianym obszarze ani w jego najbliższym otoczeniu.

Przyjęte zasady podziału obszaru i zagospodarowania terenu na poszczególne jednostki poprzez ustalenia projektu planu w sposób jednoznaczny informują, że ich

⁷ Uchwała Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej, zaktualizowana uchwałami z dnia 27 lutego 2018 r.

realizacja w znacznej części terenu uzależniona jest od dróg, w tym wypadku wyłącznie wewnętrznych, a ich wydzielenie i budowa (trudna do określenia w jakim czasie) będą możliwe w przypadku zachowania przepisu o zakazie likwidowania zadrzewień śródpolnych i przydrożnych obejmujących drzewa i krzewy powyżej 20 lat, tym samym od tego samego zapisu zależeć będzie także realizacja zabudowy wyznaczonej na poszczególnych terenach. W skrajnym przypadku ze względu na konieczność ochrony zadrzewień i zakrzewień na terenie objętym planem może nie dojść do realizacji ustaleń planu.

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Kluczowym problemem ochrony środowiska na obszarze planu jest kolizja między koniecznością ochrony walorów przyrodniczych omawianego obszaru – flory, fauny, powierzchni ziemi, zasobów wodnych – a presją budowlaną, szczególnie w rejonie Jeziora Trzesiecko.

Obszar planu miejscowego jest ważnym elementem systemu zieleni miasta Szczecinek. Stanowi jednocześnie bardzo atrakcyjny przyrodniczo i krajobrazowo teren, który ze względu na swoją stosunkowo dużą dostępność oraz niewielką odległość od centrum miasta może być intensywnie wykorzystywany rekreacyjnie oraz podlega presji budowlanej.

Presja budowlana i turystyczna przyczynia się do wyraźnych przekształceń poszczególnych komponentów przyrodniczych, zwłaszcza w otoczeniu jeziora Trzesiecko. Funkcjonowanie zabudowy mieszkaniowej i usługowej, przy jednoczesnym braku docelowych rozwiązań w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, rodzi realne zagrożenie zanieczyszczenia gruntu i wód zarówno powierzchniowych i podziemnych ściekami bytowymi oraz ściekami opadowymi i roztopowymi.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do dokumentów rangi międzynarodowej (wspólnotowej), formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku, zaliczyć można:

- Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. *dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych* (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych – realizowany w projekcie planu poprzez nakaz odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej i jednoczesny zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych na ścieki;

- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (96/62/WE), nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach, realizowany w projekcie planu poprzez ustalenie zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz zaopatrzenie w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawia strategiczny dokument rządowy – „II Polityka Ekologiczna Państwa”. Dokument ten respektuje zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczpospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz konieczności zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłemu pokoleniom.

II Polityka Ekologiczna Państwa mówi, że wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku, wymienić należy:

- racjonalizację użytkowania wody, jakość wód, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej: nakaz zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej, nakaz odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej i jednoczesny zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych na ścieki, ustalenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w granicach działki z dopuszczeniem odprowadzenia do sieci kanalizacji deszczowej oraz odprowadzanie tych wód z utwardzonych powierzchni dróg, parkingów: powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, zbiorników retencyjnych lub do kanalizacji deszczowej, po ich wcześniejszym podczyszczeniu;
- jakość powietrza, zmiany klimatu, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz dopuszczenie zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych; ponadto dopuszczono wymianę istniejących źródeł ciepła

- w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów;
- różnorodność biologiczną i krajobrazową, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające m.in:
 - ochronę i zagospodarowanie obszaru chronionego krajobrazu "Pojezierze Drawskie", obejmującego cały obszar planu,
 - zasady podziału obszaru i zagospodarowania terenu na poszczególne jednostki,
 - tereny oznaczone symbolami: 12Z, 16Z, 32Z, 40Z, 43Z, 20ZP, 5ZO, 6ZO, 2ZL - stanowiące około 20% powierzchni objętej projektem planu, na których: średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 75%, usytuowana jest znaczna część istniejących zadrzewień, nie dopuszcza się zabudowy,
 - minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej, przypisany do każdej działki budowlanej,
 - nakaz zagospodarowania roślinnością wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia, który szczególnie na terenach wydzielonych dróg wewnętrznych umożliwia nowe nasadzenia,
 - na terenach: 4MN i 32Z, strefy chronionych zadrzewień, oznaczonych szrafem na rysunku planu i zdefiniowanych jako obszary, na których zakazuje się: likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych z uwzględnieniem przepisów odrębnych, dokonywania zmian stosunków wodnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, wydzielania działek budowlanych związanych z przeznaczeniem pod infrastrukturę techniczną, lokalizacji: zabudowy, dojazdów, miejsc postojowych,
 - ograniczenie zabudowy do jednej linii zabudowy na terenach 1MN, 4MN, w sposób chroniący istniejącą zieleń,
 - przebieg linii rozgraniczających drogi wewnętrznej 9KDW, w sposób maksymalnie minimalizujący ingerencję w obszar oznaczony jako strefa chronionych zadrzewień,
 - ochronę istniejących drzew, a w przypadku ich kolizji z infrastrukturą lub planowaną zabudową, dopuszczające przesadzenia lub wprowadzenia nowych nasadzeń, z wyłączeniem zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych chronionych przepisami odrębnymi oraz usuwanie drzew obumarłych lub nie rokujących na przeżycie oraz drzew stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi lub mienia w obiektach budowlanych,
 - zakaz na całym obszarze planu, położonym w granicach obszaru chronionego krajobrazu "Pojezierze Drawskie" z uwzględnieniem pozostałych ustaleń planu realizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa,
 - zakaz lokalizacji kondygnacji podziemnych na obszarze trudnych warunków gruntowych, wskazanym na rysunku planu,

- zabezpieczenie sieci urządzeń melioracyjnych regulujących stosunki wodne przede wszystkim na terenie oznaczonym na rysunku planu jako Obszar nr 1 poprzez: wydzielenie terenów oznaczonych symbolem ZO, ustalenia określające zasady sytuowania obiektów budowlanych względem urządzeń melioracyjnych, nakaz wydzielenia wzdłuż rurociągów i rowów melioracyjnych, nie ogrodzonych i pozbawionych wszelkiej zabudowy nadziemnej pasów technicznych, o szerokości nie mniejszej niż 1,5 m po każdej stronie rurociągu lub rowu, zakaz lokalizacji inwestycji, nasadzeń zieleni wysokiej oraz zmiany ukształtowania terenu, które mogłyby doprowadzić do pogorszenia sprawności pracy urządzeń melioracyjnych z dopuszczeniem zastosowania rozwiązań alternatywnych oraz ,ustalenie nakazujące ochronę urządzeń melioracyjnych z dopuszczeniem ich przebudowy pod warunkiem zapewnienia ochrony nieruchomości sąsiednich przed zalewaniem.
- nakaz zachowania zbiornika wodnego na terenie 23U,
- zasady dotyczące istniejącej i projektowanej infrastruktury technicznej.

Innym dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w dyrektywie unijnej tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej⁸ jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, którego aktualizacja na lata 2016 – 2021 przyjęta została rozporządzeniem Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. Nadrzędnym celem tej dyrektywy jest osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych tj. dobrego stanu chemicznego oraz odpowiednio – dobrego stanu ekologicznego w przypadku naturalnych jednolitych części wód lub dobrego potencjału ekologicznego w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód. Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźnikach fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny ich stan, w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu.

W przypadku ocenianego projektu planu, należy odnieść się przede wszystkim do jednolitej części wód podziemnych (JCWPd nr 26) oraz jeziornej jednolitej części wód powierzchniowych – jezioro Trzesiecko. Dla wód podziemnych Ramowa Dyrektywa Wodna przewiduje następujące główne cele środowiskowe: zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem wód podziemnych oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Projekt planu zawiera szereg ustaleń w zakresie ochrony wód, które mają na celu zapobiegać przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego. Są to

⁸ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamenty Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej(Dz. Urz. WE L 327 z 22 grudnia 2000 r.)

ustalenia dotyczące: zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej, nakaz odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej i zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych na ścieki, ustalenie odprowadzania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni dróg, parkingów: powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, zbiorników retencyjnych lub do kanalizacji deszczowej, po ich wcześniejszym podczyszczeniu oraz dopuszczenie lokalizacji zbiorników retencyjnych. Na podstawie powyższego stwierdza się, że realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Ostatnim dokumentem strategicznym analizowanym w niniejszej prognozie jest „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020), który określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. Przewidziano w nim także rozwiązania wykorzystujące pozytywny wpływ, jaki działania te mogą wywierać nie tylko na stan środowiska, ale również na wzrost gospodarczy. Główne cele formułowane na poziomie UE to: wzmocnienie bazy dowodowej z zakresu zmian klimatu, wprowadzenie adaptacji do kluczowych polityk UE, jej finansowanie oraz wymiana wiedzy i dobrych praktyk. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw na zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów z tym związanych.

W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

W projekcie planu uwzględniono zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” przede wszystkim poprzez nakaz zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz dopuszczenie zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych. W projekcie planu wprowadzono również dopuszczenie wymiany istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza

Ze względu na funkcje ustalone w analizowanym projekcie planu miejscowego (przewaga niskiej – do 12 m wysokości zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej), charakter zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, realizacja ustaleń planu nie powinna wpłynąć w znaczący sposób na zmianę warunków klimatu lokalnego. Wprowadzenie nowej zabudowy kubaturowej może przyczynić się wprawdzie do pewnych zmian w kształtowaniu się warunków termiczno-wilgotnościowych analizowanego terenu. Przejawem tych przemian mogłoby być zwiększenie deficytu wilgoci i tlenu w powietrzu, a także, poprzez wprowadzenie nowych barier w postaci budynków, pogorszenie warunków nawietrzania i przewietrzania omawianego obszaru. Jednak warunki termiczno-wilgotnościowe będą kształtowane przez bezpośrednie sąsiedztwo: dużych akwenów, jakimi są jeziora Trzesiecko i Wilczkowo oraz dużego kompleksu leśnego w postaci Klasztornego Lasu, a także terenów otwartych uprawianych rolniczo.

Na etapie realizacji źródłem zanieczyszczeń powietrza mogą być silniki urządzeń budowlanych, sprzętów oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy, a także prace spawalnicze. Ponadto emisja zanieczyszczeń będzie również spowodowana samym procesem budowlanym i związanymi z nim składowiskami piasku, wapna, cementu. Należy zatem zwrócić szczególną uwagę na czasowe zabezpieczenia takich miejsc i systematyczne ich sprzątanie. Ww. emisja zanieczyszczeń będzie miała jednak charakter emisji o niedużym zasięgu oraz występować będzie okresowo z różnym natężeniem w sposób przemijający. Ponadto należy przyjąć, że prace nad budową, rozbudową lub modernizacją będą prowadzone etapowo, co znacznie zmniejszy oddziaływanie na jakość powietrza atmosferycznego omawianego obszaru.

Eksploatacja nowej zabudowy mieszkaniowej lub usługowej nie powinna pogorszyć jakości powietrza na obszarze opracowania. Służyć temu mają zapisy ograniczające wpływ emisji z instalacji grzewczych zlokalizowanych w budynkach. W tym celu ustalono zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem stosowania w celach grzewczych lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych. Nakazano również stosowanie w celach grzewczych technologii zapewniającej obniżenie emisji benzo(a)piranu oraz pyłu PM10. Ww. ustalenia pozwolą na zminimalizowanie ilości zanieczyszczeń gazowych, a w szczególności pyłowych, emitowanych w wyniku spalania paliw w instalacjach grzewczych, szczególnie w porównaniu do sytuacji, w której stosowane byłyby paliwa stałe (głównie węgiel).

Pomyślano również o budynkach, w których w chwili obecnej istnieją przestarzałe, szkodzące środowisku, kotły węglowe, dopuszczając w nich wymianę istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów.

Ponadto zgodnie z *Uchwałą Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej*, zaktualizowaną uchwałami z dnia 27 lutego 2018 r., ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu, w projekcie planu zakazano likwidacji sieci ciepłych i przyłączy ciepłych oraz zmiany ogrzewania zbiorowego z sieci ciepłej na ogrzewanie indywidualne, co ma nie dopuścić do powstawania na terenach zabudowy mieszkaniowej – nowych, zagrażających jakości powietrza indywidualnych źródeł ciepła.

Źródłem lokalnego zanieczyszczenia powietrza będą również spaliny pochodzące z ruchu samochodowego na istniejących i planowanych drogach. Szczególne zagrożenia dla jakości powietrza może powodować ruch samochodowy na drodze krajowej nr 20 oraz drodze powiatowej (ul. S. Staszica), dzielącej obszar nr 1 od obszaru nr 2, zwłaszcza w kontekście poszerzenia terenów zabudowy mieszkaniowej o teren 33MN. Jednocześnie należy tutaj zaznaczyć, że droga krajowa nr 20 w sąsiedztwie terenu 33MN położona jest u podnóża skarpy, ponad 7 m niżej i oddzielona od terenu 33MN szpalerem drzew, co powinno całkowicie zabezpieczyć ten teren przed zanieczyszczeniami związanymi z użytkowaniem drogi.

Projekt planu nie zakłada powstania nowych tras komunikacyjnych, które mogłyby wpłynąć na pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego. Przewidywany wzrost natężenia ruchu na istniejących i projektowanych drogach dojazdowych i wewnętrznych związany będzie głównie z dojazdem do własnych posesji lub obsługą kilku obiektów usługowych.

Ochronie przed nadmiernym wzrostem emisji substancji do powietrza służy również zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa. Zapobiegnie to możliwości lokalizacji obiektów, w obrębie których mogłyby znajdować się instalacje emitujące znaczne ilości zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, wpływających negatywnie na lokalną jakość powietrza atmosferycznego, a co za tym idzie mogących spowodować wypieranie różnych gatunków przedstawicieli tutejszej flory i fauny, wrażliwych na zanieczyszczenia powietrza.

Poszczególne zapisy planu odnoszące się m.in. do konieczności zachowania odpowiednich powierzchni biologicznie czynnych, ograniczenia powierzchni zabudowy, obowiązku zagospodarowania zielenią wszystkich fragmentów terenów wolnych od utwardzenia, zachowania terenu leśnego, powinny skutecznie ograniczyć ewentualne negatywne oddziaływanie na jakość powietrza.

2. Emitowanie hałasu

Zgodnie z art. 114 ust. 1 *Ustawy Prawo ochrony środowiska*, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się tereny należące do poszczególnych rodzajów terenów, wymienionych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w *Rozporządzeniu Ministra*

*Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*⁹. W projekcie analizowanego planu miejscowego wyznaczono aż 4 kategorie terenów o zdefiniowanym komforcie akustycznym. Należy do nich:

- tereny MN, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- tereny MW, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- tereny mieszany MW/U, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.

Ponadto ustalono, w przypadku lokalizacji na terenach: MN, MW, MW/U, U: szkół, przedszkoli lub żłobków zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, obiektów zamieszkania zbiorowego zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego, domów opieki społecznej zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów domów opieki społecznej.

Źródłem hałasu na analizowanym terenie będzie przede wszystkim ruch komunikacyjny w obrębie nowej i istniejącej zabudowy mieszkaniowo-usługowej, a także nowe i istniejące drogi, umożliwiające obsługę terenów przewidzianych pod inwestycje, w szczególności droga powiatowa (ul. S. Staszica) oraz granicząca od wschodu tranzytowa droga krajowa nr 20, a także istniejąca linia kolejowa nr 210 relacji Chojnice-Runowo Pomorskie. Wspomniane drogi i linia kolejowa są szlakami już istniejącymi. Nowo projektowane są jedynie drogi wewnętrzne, charakteryzujące się niewielkim natężeniem ruchu.

Największym źródłem hałasu komunikacyjnego w analizowanym rejonie (poza granicami planu) jest droga krajowa nr 20 (droga klasy głównej) oraz linia kolejowa nr 210 relacji Chojnice-Runowo Pomorskie. Droga krajowa nr 20 zlokalizowana jest poza obszarem opracowania i graniczy bezpośrednio z terenem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 33MN. Stanowi ona przede wszystkim szlak tranzytowy o większym niż pozostałe drogi natężeniu ruchu pojazdów zarówno osobowych, jak i ciężkich. Należy tu jednak podkreślić, że na omawianym fragmencie droga ta przebiega o ponad 7 m niżej od objętego planem obszaru nr 2, co stanowi naturalny „ekran akustyczny” zabezpieczający wyznaczone w planie tereny chronione akustycznie przed ponadnormatywnym hałasem komunikacyjnym.

Podobna sytuacja dotyczy stanowiącej południowo-wschodnią granicę opracowania (poza granicami planu) linii kolejowej nr 210 relacji Chojnice-Runowo Pomorskie. Wyznaczone w projekcie planu na obszarze nr 2 tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w szczególności: 32MN, 34MN, 44MNW i 44MN narażone są na ponadnormatywny hałas kolejowy. Jednak linia kolejowa przebiega w wykopie, około 7 m niżej niż ww. obszar nr 2, co zdecydowanie ogranicza emisję hałasu na obszar objęty planem miejscowym.

W przypadku wystąpienia na ww. terenach przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, niezbędne będzie zastosowanie rozwiązań technicznych,

⁹ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112)

technologicznych lub organizacyjnych, umożliwiających obniżenie poziomu hałasu komunikacyjnego do poziomu dopuszczalnego przepisami odrębnymi.

Powstanie obiektów usługowych na terenach U może wiązać się z lokalizacją nowych źródeł hałasu. Brak szczegółowych informacji dotyczących rodzaju i charakterystyki instalacji, które będą źródłem emisji, uniemożliwia określenie dokładnego poziomu hałasu emitowanego przez nowe urządzenia i obiekty zlokalizowane na tych terenach. Mając to na uwadze, projekt planu wprowadza dla źródeł hałasu związanych z zabudową usługową obowiązek ograniczenia emisji hałasu w środowisku do wartości dopuszczalnych, na granicach terenów z zabudową wymagającą komfortu akustycznego w środowisku, zgodnie z przepisami odrębnymi. Potencjalnym źródłem hałasu będą także ewentualne dostawcze samochody ciężarowe oraz prace związane z ich załadunkiem i wyładunkiem.

Komfort akustyczny na obszarze opracowania ulegnie pogorszeniu przede wszystkim w fazie realizacji zabudowy i związany będzie z pracami budowlanymi oraz ruchem samochodowym. Źródłem hałasu we wspomnianych powyżej przypadkach będą głównie roboty budowlane prowadzone przy użyciu ciężkich maszyn napędzanych silnikami spalinowymi, których eksploatacja wiąże się z emisją hałasu. Sytuacja ta będzie miała jedynie miejsce do czasu realizacji inwestycji i obejmie swym zasięgiem tereny, na których zostanie zlokalizowana. Hałas będzie miał zatem charakter okresowy i przekroczenia dopuszczalnych norm z nim związane ustaną wraz z zakończeniem prac.

Uważa się, że ustalenia planu w zakresie ochrony przed hałasem powinny optymalnie zabezpieczyć tereny wymagające komfortu akustycznego przed jego utratą.

3. Oddziaływanie na krajobraz

Poza obszarem dawnej wsi Świątki, projektowane w planie zainwestowanie znacząco wpłynie na zmianę krajobrazu i fizjonomii omawianego obszaru. Realizacja ustaleń planu spowoduje częściową zmianę krajobrazu otwartego w krajobraz zamknięty, przekształcony antropogenicznie. Zgodnie z kierunkiem określonym w Studium, wprowadzona zostanie zabudowa mieszkaniowa i usługowa w terenie otwartym, niezabudowanym. Aby zmniejszyć skalę tego zjawiska wprowadzono szereg ustaleń, obejmujących m.in. ograniczenie powierzchni zabudowy, określenie minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek, ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz ograniczenie dopuszczalnej wysokości zabudowy do 12 m, co pozwoli na zachowanie na większości terenów ekstensywnego charakteru zabudowy. Ponadto, wydzielono tereny oznaczone symbolami: Z, ZP, ZO, ZL - stanowiące około 20% powierzchni objętej projektem planu, na których: średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 75%, usytuowana jest znaczna część istniejących zadrzewień, nie dopuszcza się zabudowy. Wprowadzono na terenach: 4MN i 32Z, strefy chronionych zadrzewień, oznaczone szrafem na rysunku planu, chroniące najcenniejsze skupiska drzew i zdefiniowano jako obszary, na których: zakazuje się: likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych z uwzględnieniem przepisów odrębnych, dokonywania zmian stosunków wodnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, wydzielania działek budowlanych związanych z przeznaczeniem pod infrastrukturę techniczną, lokalizacji: zabudowy, dojazdów, miejsc postojowych. Przyjęto takie zasady podziału obszaru

i zagospodarowania terenu na poszczególne jednostki aby ich realizacja była uzależniona od zachowania przepisu o zakazie likwidowania zadrzewień śródpolnych i przydrożnych obejmujących drzewa i krzewy powyżej 20 lat.

Nowa zabudowa może wpłynąć szczególnie niekorzystnie na odbiór terenów położonych w zasięgu obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”. Należy tu jednak jednoznacznie podkreślić, że obecnie sporządzany projekt planu na terenach zlokalizowanych w ww. OChK jest w większości kontynuacją obowiązujących tutaj dotąd planów miejscowych z 2011 r. i z 2014 r. Nowe tereny przeznaczone do zabudowy tzn. tereny 4MN i 8MN są natomiast wyznaczone zgodnie z ustaleniami obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Szczecinka” z 2016 r.

Poza ustaleniami, dotyczącymi zasad zagospodarowania zieleni, w celu prawidłowego kształtowania i zachowania ładu przestrzennego w omawianym rejonie projekt planu wprowadza następujące zasady:

- lokalizację budynków z uwzględnieniem linii zabudowy wyznaczonych na rysunku planu,
- zakaz lokalizacji kondygnacji podziemnych na obszarze trudnych warunków gruntowo-wodnych, wskazanym na rysunku planu,
- kolorystykę ścian zewnętrznych budynków składającą się ze zharmonizowanych względem siebie kolorów: białego, szarego, pastelowych,
- krycie dachów budynków o kącie nachylenia połaci dachowej większym niż 30°, dachówką lub materiałem dachówkopodobnym w kolorze z palety czerwonej,
- zakaz lokalizacji tymczasowych obiektów handlowo-usługowych,
- zakaz lokalizacji blaszanych budynków pomocniczych.

Niewątpliwą zaletą projektu planu jest zachowanie znacznego udziału terenów zieleni:

- tereny oznaczone symbolami: 12Z, 16Z, 32Z, 40Z, 43Z, 20ZP, 5ZO, 6ZO, 2ZL - stanowią około 20% powierzchni objętej projektem planu, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 75%,
- na terenach MN - przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 42%,
- na terenach MW - przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 37%,
- na terenach MW/U - przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną lub zabudowę usługową, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 30%,
- na terenach U - przeznaczonych pod zabudowę usługową, na których średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 50%,

co sprzyja również zachowaniu walorów krajobrazowych całego obszaru, który tworzony jest przez mozaikę terenów leśnych, terenów otwartych, porośniętych naturalną roślinnością oraz terenów łąk, gdzie występuje bogactwo przedstawicieli flory i fauny.

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

Zmiany dotychczasowego sposobu użytkowania analizowanego obszaru, realizowane w oparciu o omawiany projekt planu, będą miały wpływ na rzeźbę, powierzchnię ziemi oraz warunki podłoża.

Przeobrażenia powierzchni ziemi dotyczyć będą, w różnej mierze, wszystkich nowo planowanych terenów do zabudowy. Tereny te obejmują znaczne powierzchnie zajęte przez odłogowane pola uprawne lub łąki. W celu przekształcenia ich w tereny inwestycyjne, konieczne będzie podjęcie działań mających na celu poprawę parametrów podłoża. Powierzchnia przeznaczona pod budowę ww. obiektów musi zostać pozbawiona naturalnych obniżen i wyniesień. W profilu glebowym, w wyniku podjęcia inwestycji budowlanych, zostaną umieszczone materiały budowlane oraz elementy konstrukcji budowlanych, które w sposób istotny mogą wpłynąć na zmianę naturalnych właściwości gleby. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków spowodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować.

Przy tego typu inwestycjach całkowitemu usunięciu ulega wierzchnia warstwa gleby, znajdująca się na obszarze przeznaczonym pod inwestycję. Powoduje to zakłócenie naturalnego obiegu materii, a w szczególności obiegu wody, co skutkuje zmianami właściwości gleby. Szczególnie narażane na degradację będą tereny w północnej części opracowania (lokalna dolinka odpływowa), oznaczone na rysunku planu jako obszar trudnych warunków gruntowo-wodnych – dotyczy to terenów: 1MN, 4MN oraz części 8MN, 10MN, 11MN, 13MN i 17MN. Biorąc pod uwagę położenie całego obszaru objętego planem w zasięgu obszaru chronionego krajobrazu "Pojezierze Drawskie", ustalenia planu mają na celu minimalizację prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu. W tym celu w projekcie planu ustalono:

- zakaz realizacji kondygnacji podziemnych na obszarze trudnych warunków gruntowo-wodnych, wskazanym na rysunku planu,
- minimalne powierzchnie działki budowlanej,
- maksymalne procenty powierzchni zabudowy oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnych dla poszczególnych terenów;
- zachowanie części terenów zieleni (tereny: ZL, ZO, Z i ZP),
- strefę chronionych zadrzewień na terenach 4MN i 32Z, na których zakazuje się: likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych z uwzględnieniem przepisów odrębnych, dokonywania zmian stosunków wodnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, wydzielania działek budowlanych związanych z przeznaczeniem pod infrastrukturę techniczną, lokalizacji: zabudowy, dojazdów, miejsc postojowych,
- wyznaczenie na terenach 1MN, 4MN, nieprzekraczalnych linii zabudowy w taki sposób, by ograniczała zabudowę do jednej linii i chroniła istniejącą zieleń oraz minimalizowała skutki niekorzystnego oddziaływania na istniejące stosunki wodne,
- taki przebieg drogi wewnętrznej 9KDW, by sposób maksymalnie minimalizujący ingerowała w obszar oznaczony jako strefa chronionych zadrzewień.

Równie negatywne skutki jak wspomniana powyżej lokalizacja zabudowy, będzie niosła za sobą realizacja nowych szlaków komunikacyjnych. Podczas ich budowy nastąpi konieczność użycia ciężkiego sprzętu budowlanego, umożliwiającego utwardzenie powierzchni oraz zastosowania różnego rodzaju materiałów budowlanych znacząco zmieniających właściwości podłoża. Wykonanie tych inwestycji spowoduje w wielu wypadkach powiększenie areалу trwale uszczelnionej powierzchni oraz zmiany w jej naturalnym ukształtowaniu.

Naruszenie ukształtowania powierzchni ziemi i zmiana właściwości podłoża nastąpi również na skutek prowadzenia robót w zakresie sieci infrastruktury technicznej. Przekształcenia te obejmą zmiany w profilu glebowym oraz umieszczenie materiałów wpływających na właściwości gleby. Dotyczyć to będzie przede wszystkim terenów komunikacji: 3KDW, 9KDW, 25KDW i 30KDW.

Zmiana właściwości chemicznych i fizycznych gleby nastąpić może także w wyniku jedynie czasowego, intensywnego użytkowania terenu, prowadzącego do zagęszczenia gleby i zniszczenia warstwy próchnicznej. Obciążenie terenu powoduje bowiem degradację naturalnego systemu kapilarnego decydującego o retencji wody, jej dostępności dla roślin oraz o wymianie gazowej w profilu glebowym. Zmiany te obejmą tereny, pełniące rolę dróg dojazdowych dla ciężkiego sprzętu budowlanego oraz tereny sąsiadujące bezpośrednio z zabudową, które po wykorzystaniu w trakcie trwania prac budowlanych zostaną urządzone w postaci parkingów czy towarzyszących zabudowie fragmentów zieleni.

W celu zachowania fragmentów terenów wolnych od uszczelnienia w zapisach planu wprowadzono ustalenia, określające maksymalne powierzchnie zabudowy działek budowlanych oraz minimalne powierzchnie, jakie należy zachować jako biologicznie czynne. Wytyczne te mają ograniczyć negatywny wpływ zmiany zagospodarowania terenów oraz uchronić je przed całkowitym uszczelnieniem i zabudowaniem.

Realizacja ustaleń planu prowadzi do znacznego wzrostu ilości odpadów, wytwarzanych na terenach przeznaczonych w planie pod zabudowę. Odpady powstające na obszarze planu związane będą zarówno z etapem realizacyjnym (odpady budowlane), jak również z funkcjonowaniem nowych obiektów budowlanych (odpady komunalne). W celu uniknięcia zanieczyszczenia gleby, poprzez nieodpowiednią gospodarkę odpadami, należy zagospodarować odpady zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe

Przepływające przez analizowany obszar główny otwarte rowy melioracyjne w północnej części obszaru nr 1 został objęte ochroną poprzez wyodrębnienie ich jako terenów zieleni otwartej (5ZO, 6ZO i 12Z), na których projekt planu zakazuje lokalizacji zabudowy i miejsc postojowych. Ponadto w projekcie planu ustalono zasady sytuowania obiektów budowlanych względem urządzeń melioracyjnych:

- nakaz wydzielenia wzdłuż rurociągów i rowów melioracyjnych, nie ogrodzonych i pozbawionych wszelkiej zabudowy nadziemnej pasów technicznych, o szerokości nie mniejszej niż 1,5 m po każdej stronie rurociągu lub rowu,

- zakaz lokalizacji inwestycji, nasadzeń zieleni wysokiej oraz zmiany ukształtowania terenu, które mogłyby doprowadzić do pogorszenia sprawności pracy urządzeń melioracyjnych z dopuszczeniem zastosowania rozwiązań alternatywnych,
- ustalenie nakazujące ochronę urządzeń melioracyjnych z dopuszczeniem ich przebudowy pod warunkiem zapewnienia ochrony nieruchomości sąsiednich przed zalewaniem.

W celu ochrony istniejących w obrębie opracowania stawów i oczek wodnych, na terenach: 20ZP, 23U, 40Z i 43Z, ustalono zachowanie zbiorników wodnych.

Poza wschodnią granicą opracowania zlokalizowane jest jezioro Trzesiecko. Jezioro to stanowi siedlisko przyrodnicze pn. starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne (kod siedliska 3150). Biorąc pod uwagę oddalenie jeziora od granic planu oraz ustalenia projektu planu dotyczące odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przyszłych inwestycji na ww. siedlisko przyrodnicze. Można wręcz przypuszczać, że nowi mieszkańcy niezabudowanych dotąd terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, ze względu na chęć wykorzystania walorów jeziora w celach rekreacyjnych i krajobrazowych zadbają o jakość i czystość wód jeziora, co wpłynie pozytywnie na florę i faunę tej części siedliska.

6. Oddziaływanie na wody podziemne

Sposób zagospodarowania na danym obszarze może mieć znaczący wpływ na kształtowanie jakości wód podziemnych. W celu uniknięcia zanieczyszczenia fizycznego i chemicznego wód podziemnych, w zapisach projektu planu wprowadzono ustalenia, pozwalające ograniczyć negatywny wpływ nowego sposobu zagospodarowania na środowisko gruntowo-wodne.

Należy zaznaczyć, że wody podziemne wglębne poziomu użytkowego, zgromadzone w ramach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 126 „Zbiornik Szczecinek”, ze względu na głębokość występowania utworów wodonośnych – od 50 m do 150 m (średnia głębokość wynosi 90 m), są praktycznie poza zasięgiem jakichkolwiek zanieczyszczeń. Mimo to projekt planu uwzględnia ochronę ww. GZWP poprzez zasady zagospodarowania ścieków opisane poniżej.

Zarówno istniejąca, jak i planowana zabudowa mieszkaniowa oraz usługowa, stanowi i stanowić będzie źródła ścieków bytowych i przemysłowych. W celu zapobieżenia możliwości zanieczyszczenia wód podziemnych, projekt planu ustala odprowadzanie tych ścieków wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej, zakazując jednocześnie lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych na ścieki, mogących, w przypadku złego użytkowania, stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego.

Zapisem mającym pozytywny wpływ na jakość wód jest również nakaz zaopatrzenia w wodę pitną wyłącznie z sieci wodociągowej. W ten sposób wyeliminowano budowę i korzystanie ze studni, które stanowią dość łatwą drogę do przenikania zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.

Powiększenie obszarów zabudowanych powoduje zawsze zmniejszenie zdolności infiltracyjnych gruntów przypowierzchniowych oraz nadmierny odpływ wód opadowych i roztopowych z terenów. Powoduje to zagrożenie obniżania poziomu wód gruntowych,

zmniejszania ich zasobów, nadmiernego przesuszania gruntu, a w konsekwencji również zanikanie rowów czy oczek wodnych na terenach zurbanizowanych oraz zachwiania równowagi ekologicznej.

W celu ograniczenia ww. zjawisk w projekcie planu ustalono zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach działki z dopuszczeniem odprowadzenia do sieci kanalizacji deszczowej. Ponadto na wszystkich terenach dopuszczono lokalizację zbiorników retencyjnych. Natomiast, ze względu na ochronę środowiska gruntowo-wodnego z utwardzonych powierzchni dróg i parkingów ustalono odprowadzanie ścieków deszczowych powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, zbiorników retencyjnych lub do kanalizacji deszczowej, po ich wcześniejszym podczyszczeniu. Wprowadzono także zapis o ochronie urządzeń melioracyjnych z dopuszczeniem ich przebudowy pod warunkiem zapewnienia ochrony nieruchomości sąsiednich przed zalewaniem.

Powyższe zasady uważa się za prawidłowe rozwiązanie z punktu widzenia racjonalnego gospodarowania zasobami wodnym.

Ponadto w zakresie zapewnienia warunków infiltracji wód istotne są zapisy planu w zakresie parametrów zabudowy, zwłaszcza zachowania odpowiednich minimalnych powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów przeznaczonych do zabudowy. Dodatkowo zgodnie z projektem planu wszystkie nieutwardzone fragmenty zagospodarowane mają zostać roślinnością. Podjęte działania mają na celu ograniczenie uszczelnienia gruntu oraz zachowanie możliwie największych powierzchni zielonych, umożliwiających naturalną filtrację wód do gruntu oraz zapobieganie odpływowi wód z terenu opracowania.

Na zakłócenie stosunków wodnych może wpłynąć natomiast, dopuszczona ustaleniami projektu planu realizacja nowych sieci podziemnej infrastruktury technicznej.

Biorąc pod uwagę położenie całego obszaru objętego planem w zasięgu obszaru chronionego krajobrazu "Pojezierze Drawskie", w projekcie planu wprowadzono szereg zapisów, które przy konsekwentnej realizacji ustaleń planu zapobiegać będą niekorzystnym zmianom stosunków wodnych. Są to przede wszystkim ustalenia dotyczące:

- wyznaczenia terenów: Z, ZP, ZO, 2ZL - na których zakazuje się lokalizacji zabudowy,
- zakazu lokalizacji kondygnacji podziemnych na obszarze trudnych warunków gruntowo-wodnych, wskazanym na rysunku planu,
- ochrony istniejących drzew,
- strefy chronionych zadrzewień, wprowadzonej na terenach: 4MN i 32Z, oznaczonej szrafem na rysunku planu, na której zakazuje się lokalizacji zabudowy,
- ograniczenia zabudowa do jednej linii zabudowy na terenach 1MN, 4MN,
- zachowania zbiorników wodnych na terenach: 20ZP, 23U, 40Z i 43Z,
- zakazu lokalizacji inwestycji, nasadzeń zieleni wysokiej oraz zmiany ukształtowania terenu, które mogłyby doprowadzić do pogorszenia sprawności pracy urządzeń melioracyjnych z dopuszczeniem zastosowania rozwiązań alternatywnych,
- sytuowania obiektów budowlanych względem urządzeń melioracyjnych,
- nakazu wydzielenia wzdłuż rurociągów i rowów melioracyjnych, nie ogrodzonych i pozbawionych wszelkiej zabudowy nadziemnej pasów technicznych, o szerokości nie mniejszej niż 1,5 m po każdej stronie rurociągu lub rowu,

- zasad dotyczących istniejącej i projektowanej infrastruktury.

Jednocześnie, oznaczenie graficzne na rysunku planu, obszaru trudnych warunków gruntowo-wodnych, jest dla potencjalnych inwestorów sygnałem o konieczności podjęcia szczególnych rozwiązań i starań w realizacji inwestycji.

7. Oddziaływanie na szatę roślinną i różnorodność biologiczną

Projekt planu poprzez swoje zapisy odnosi się zarówno do istniejących, jak i projektowanych terenów zieleni. Ważnym dla szaty roślinnej ustaleniem planu jest zachowanie istniejącego lasu na terenie 2ZL, na którym nakazano prowadzenie gospodarki leśnej, zgodnie z planem urządzenia lasu.

Właściwą ochroną objęto również w projekcie planu istniejący park. W tym celu wyodrębniono teren 20ZP. Ustalono na nim lokalizację parku i zbiorników wodnych, zachowanie nie mniej niż 70% powierzchni biologicznie czynnej oraz dopuszczono lokalizację: ciągów pieszych, ścieżek rowerowych, niekubaturowych obiektów sportowo-rekreacyjnych i placów zabaw.

Ponadto projekt planu miejscowego zakłada maksymalną ochronę zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych zlokalizowanych w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”. W tym celu, w projekcie planu ustalono m.in.:

- zasady podziału obszaru i zagospodarowanie poszczególnych terenów w sposób chroniący zadrzewienia śródpolne i nadwodne,
- minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej, przypisany do każdej działki budowlanej,
- ochronę istniejących drzew, a w przypadku ich kolizji z infrastrukturą lub planowaną zabudową, dopuszczenie przesadzenia lub wprowadzenia nowych nasadzeń, z wyłączeniem zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych chronionych przepisami odrębnymi, usuwania drzew obumarłych lub nie rokujących na przeżycie oraz drzew stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi lub mienia w obiektach budowlanych,
- zagospodarowanie roślinnością wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia,
- na terenach: 4MN i 32Z, strefy chronionych zadrzewień,
- ograniczona zabudowy do jednej linii na terenach 1MN, 4MN,
- przebieg linii rozgraniczających drogi wewnętrznej 9KDW, w sposób maksymalnie minimalizujący ingerencję w obszar oznaczony jako strefa chronionych zadrzewień.

W projekcie planu zwrócono również uwagę na potrzebę stworzenia terenów, które pełni będą funkcję zieleni urządzonej, służącej m.in. do wypoczynku mieszkańców terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, ale również wzbogacą różnorodność biologiczną w omawianym fragmencie Szczecinka. W związku z powyższym, oprócz istniejącego parku na terenie 20ZP, wyznaczono nowe tereny o funkcji zieleni (12Z, 16Z, 40Z i 43Z). Na tych terenach ustalono lokalizację zieleni, w których powierzchnia biologicznie czynnej nie może być mniejsza niż 70%. Dopuszczono w nich lokalizację: ciągów pieszych, ścieżek rowerowych, niekubaturowych obiektów sportowo-rekreacyjnych oraz placów zabaw. Na terenie 32Z ze względu na duże skupisko drzew oraz ukształtowanie terenu, wprowadzono

strefę chronionych zadrzewień na której zakazuje się: likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych z uwzględnieniem przepisów odrębnych, dokonywania zmian stosunków wodnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, wydzielania działek budowlanych związanych z przeznaczeniem pod infrastrukturę techniczną, lokalizacji: zabudowy, dojazdów, miejsc postojowych, natomiast dopuszcza się lokalizację: ciągów pieszych, niekubaturowych obiektów sportowo-rekreacyjnych, placów zabaw.

Dodatkowo dla zachowania bioróżnorodności nakazano zachowanie zbiorników wodnych występujących na terenach 40Z i 43Z. Łącznie tereny zieleni wyznaczone w projekcie planu miejscowego na terenach: 12Z, 16Z, 32Z, 40Z, 43Z, 20ZP, 5ZO, 6ZO, 2ZL, wynoszą ok. 6 ha - stanowią około 20,5% powierzchni objętej projektem planu. Na tych terenach średni udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 75%, usytuowana jest znaczna część istniejących zadrzewień, nie dopuszcza się zabudowy kubaturowej.

W celu ochrony bioróżnorodności nakazano również zachowanie, największego w granicach opracowania, zbiornika wodnego na terenie 23U.

Realizacja ustaleń projektu planu na terenach inwestycyjnych (MN, MW, MW/U, U, K, E) oraz na terenach dróg wpłynie na trwałe zniszczenie szaty roślinnej na terenach w dużej części niezainwestowanych, a przeznaczonych w projekcie pod zabudowę lub zainwestowanie elementami infrastruktury komunikacyjnej. Przy czym zniszczona zielen nieurządzona, przynajmniej częściowo, zastąpiona zostanie zielenią urządzoną, towarzyszącą budynkom mieszkalnym lub usługowym. Rekompensatę stanowić będzie nakaz zagospodarowania roślinnością wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia, który szczególnie na terenach wydzielonych dróg wewnętrznych umożliwi nowe nasadzenia.

Zmieniając przeznaczenie i sposób użytkowania ww. obszarów, projekt planu uwzględni rolę szaty roślinnej w zabudowie mieszkaniowo-usługowej przede wszystkim poprzez: ustalenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej dla każdej działki budowlanej, obowiązek zagospodarowania roślinnością wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów oraz wyznaczenie terenów zieleni (ZP, ZO i Z) i strefy chronionych zadrzewień.

8. Oddziaływanie na faunę

W wyniku znaczącego ubytku terenów wolnych od zabudowy, zlikwidowane zostaną potencjalne siedliska drobnych zwierząt polnych. Zakłada się, że zwierzęta te przeniosą się na okoliczne pola i łąki. Ponadto przekształcenia monotonicznej roślinności terenów upraw rolnych w tereny zieleni towarzyszącej zabudowie być może polepszy warunki dla bytowania zwierząt obecnie występujących na zurbanizowanych terenach. W odniesieniu do terenów rolnych, które poddawane były regularnym zabiegom agrotechnicznym, ilość i różnorodność zwierząt, każdorazowo zmieniała się, dostosowując do aktualnych upraw. W efekcie realizacji zmiany planu, różnorodność wprowadzonych zazwyczaj wieloletnich nasadzeń drzew, krzewów i bylin, może przyczynić się do ustabilizowania składu gatunkowego zwierząt.

Dodatkowo ogrodzenia, które powstaną wzdłuż granic działek budowlanych stanowić będą barierę przestrzenną dla wielu gatunków zwierząt, przez co nie będą się one mogły swobodnie przemieszczać, zarówno w obrębie omawianych obszarów, jak również z i do

obszarów poza planem. Natomiast możliwa i nieograniczona jest migracja zwierząt w części północnej objętej projektem planu poprzez tereny 5ZO, 6ZO, 12Z, 23U, 20ZP, a w części południowej poprzez tereny 32Z, 40Z, 43Z.

Zmniejszenie powierzchni życiowej oraz ograniczenie dostępności do bazy pokarmowej (szczególnie w przypadku małych zwierząt, których zdolności migracyjne są niewielkie), spowodować może wypieranie gatunków związanych z terenami niezagospodarowanymi oraz stopniowe zastępowanie ich gatunkami przystosowanymi do życia w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy.

Czasowy oraz ograniczony przestrzennie, niekorzystny wpływ na organizmy żywe, w tym na zwierzęta, wystąpi na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia prac budowlanych z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu (silniki maszyn) oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części terenu (tymczasowe drogi dojazdowe, miejsca składowania materiałów budowlanych), co skutkować będzie wycofywaniem się z tych terenów poszczególnych gatunków zwierząt.

9. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Obszary objęte projektem planu położone są poza terenami udokumentowanych złóż kopalin, zatem w żaden sposób nie będzie na nie oddziaływał.

Na obszarze opracowania występuje jedna niewielka enklawa leśna o powierzchni 0,09 ha, stanowiąca fragment kompleksu leśnego Klasztorny Las. Ww. enklawa chroniona jest w projekcie planu poprzez wyodrębnienie terenu lasu (2ZL), na którym ustalono prowadzenie gospodarki leśnej, zgodnie z planem urządzenia lasu. Jak już wspomniano powyżej, w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru nr 1 zlokalizowany jest natomiast duży kompleks leśny Klasztorny Las, jednak biorąc pod uwagę sposób zagospodarowania i parametry zabudowy ustalone w projekcie planu, realizacja jego ustaleń nie powinna mieć znaczącego oddziaływania na ten kompleks.

Sposób zagospodarowania powierzchni omawianego obszaru mógłby mieć natomiast wpływ na kształtowanie jakości wód podziemnych, w kontekście położenia w zasięgu trzeciorzędowego GZWP nr 126. Należy jednak podkreślić, że utwory wodonośne tego zbiornika występują głęboko, co opisane zostało w rozdziale II.3.4, zatem niebezpieczeństwo zanieczyszczenia tych wód lub wpływu na ich stan ilościowy nie występuje.

10. Oddziaływanie na walory Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”

Walory krajobrazowe to wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związane z nim: rzeźba terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka. Cały analizowany teren położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie” utworzonego w celu ochrony krajobrazu i naturalnych walorów środowiska przyrodniczego Pojezierza Drawskiego. Na ww. OChK wprowadzono zakazy stanowiące zasady jego zagospodarowania, konieczne do zapewnienia ochrony terenów posiadających walory przyrodnicze przed ich niszczeniem.

Biorąc powyższe pod uwagę, w projekcie planu, w zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych, ustalono ochronę i zagospodarowanie obszaru chronionego krajobrazu "Pojezierze Drawskie", obejmującego cały obszar planu, zgodnie z przepisami odrębnymi (tj. *uchwałą Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu*), oraz pozostałymi ustaleniami planu.

W projekcie planu ustalono ponadto ochronę obszaru chronionego krajobrazu "Pojezierze Drawskie" poprzez szereg ustaleń mających zminimalizować skutki i zabezpieczyć analizowany teren przede wszystkim przed dokonywaniem zmian stosunków wodnych oraz likwidowaniem i niszczeniem zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. Ustalenia te zostały szczegółowo wymienione w rozdziałach VI. 4, VI.6 oraz VI.7. Ustalenia projektu planu w tym zakresie nie są sprzeczne z zapisami *uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu*, w której w §2 wymienione zostały zakazy dotyczące obszaru chronionego.

Ponadto, w celu zminimalizowania oddziaływania przyszłego zagospodarowania na walory obszaru chronionego krajobrazu, projekt planu wprowadza zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa.

Podsumowując należy stwierdzić, że zachowując zapisane w projekcie planu ww. nakazy, zakazy i ograniczenia, realizacja ustaleń planu miejscowego nie powinno doprowadzić do istotnego naruszenia i negatywnego wpływu na walory krajobrazowe Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”.

Ponadto w §4 Uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu ustalono, że na części obszarów chronionego krajobrazu, dla których plan zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przewiduje możliwość lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, nie wprowadza się wcześniej wymienionego zakazu „*lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej*”. Po dokładnej analizie ustaleń projektu planu, stwierdza się, że wszystkie tereny przeznaczone w projekcie do zabudowy i zlokalizowane w odległości mniejszej niż 100 m od jeziora Trzesiecko oraz innych zbiorników i cieków wodnych, wynikają z ustaleń obowiązujących dotąd miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z 2011 r i 2014 r. oraz z kierunków rozwoju ustalonych na tym obszarze w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”.

11. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Projekt planu nie przewiduje żadnych nowych emitorów promieniowania elektromagnetycznego.

W analizowanym dokumencie nie odniesiono się do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, stanowiących źródło promieniowania elektromagnetycznego. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w *Ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej*¹⁰, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego.

12. Oddziaływanie na ludzi

Projekt planu w sposób odpowiedni reguluje m.in. kwestie związane z: ochroną jakości powietrza atmosferycznego, gospodarką wodno-ściekową, kształtowaniem zieleni, czy ochroną przed hałasem. Wprowadzając poszczególne ustalenia (opisane we wcześniejszych rozdziałach), ogranicza się negatywny wpływ, jaki mógłby się pojawić na skutek realizacji ustaleń planu, na jakość życia i zdrowie ludzi zamieszkujących obszar opracowania.

Główną przyczyną występowania okresowego dyskomfortu dla mieszkańców analizowanego obszaru będą prace budowlane, związane z realizacją nowych obiektów budowlanych. Na skutek prowadzonych prac budowlanych należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą pracujące maszyny i urządzenia, a także zwiększonej emisji gazowych i pyłowych, generowanych podczas prowadzenia prac ziemnych. Należy jednak przypuszczać, że prace te będą prowadzone etapowo, przede wszystkim w porze dziennej i nie będą stanowić uciążliwości w godzinach nocnych. Zatem ze względu na charakter wspomnianego oddziaływania (krótkotrwałe i chwilowe), nie przewiduje się jego istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego. Ponadto zasięg oddziaływania prowadzonych inwestycji budowlanych powinien zamykać się w granicy danej działki.

Reasumując, nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze sposobem przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jaki zaproponowany został w projekcie planu miejscowego.

13. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami górniczymi, a także terenami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Nie przewiduje się zatem, aby dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Realizacja ustaleń planu na terenach przeznaczonych do zabudowy skutkować będzie natomiast zwiększeniem ilości dóbr materialnych na obszarze opracowania.

¹⁰ Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 ze zm.)

14. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Ponadto, z uwagi na położenie miasta Szczecinek, realizacja zapisów analizowanego planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Przyjęcie proponowanych w analizowanym projekcie planu rozwiązań wywoła duże zmiany w środowisku. Zapisy projektu planu są na tyle precyzyjne, że w przypadku realizacji ustaleń tego dokumentu powinny zapewnić optymalną ochronę środowiska przyrodniczego zarówno w granicach obszaru objętego planem, jak i w jego otoczeniu.

Ze względu na brak w tym rejonie pełnego uzbrojenia w sieci kanalizacji sanitarnej, biorąc pod uwagę bliskość jeziora Trzesiecko, kompleksu leśnego Klasztorny Las oraz położenie w obszarze chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, priorytetem dla tego fragmentu miasta powinno stać się dążenie do jak najszybszego całkowitego wyposażenia w kanalizację sanitarną.

Ponadto zwraca się uwagę, iż w trakcie realizacji zabudowy i dróg na całym omawianym obszarze należy zadbać o to, aby przed rozpoczęciem prac budowlanych na powierzchni obecnie nieprzekształconej, zdjąć warstwę humusową i wykorzystać ją odpowiednio po zakończeniu robót.

Jak już wspomniano wcześniej, na terenie objętym opracowaniem obowiązują dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego – mpzp terenu „Świątki I” w Szczecinku (uchwała Nr X/80/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 16 maja 2011 r.) oraz mpzp terenu „Świątki II” w Szczecinku (uchwała Nr LIV/497/2014 Rady Miasta Szczecinek z dnia 30 października 2014 r.). Część rozwiązań zaproponowanych w analizowanym projekcie planu miejscowego stanowi rozwiązania alternatywne. Do najważniejszych z nich należą przede wszystkim: wprowadzenie zabudowy i dróg wewnętrznych na obszary o trudnych warunkach gruntowo-wodnych, w obowiązującym planie są to tereny ZI oraz U (na obszarze nr 1), a na obszarze nr 2 nowy układ projektowanych dróg oraz wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wzdłuż torów kolejowych.

VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zapisy projektu planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednakże w prawidłowym funkcjonowaniu zrealizowanych na terenach objętych planem przedsięwzięć zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, które są trudne do określenia i zminimalizowania w ustaleniach planu (np. wystąpienie pożaru, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodnej).

W kontekście ustaleń omawianego w prognozie projektu planu, ze względu na brak na części obszaru opracowania kanalizacji sanitarnej, szczególnie istotne będzie prowadzenie monitoringu w zakresie jakości wód podziemnych (gruntowych), prowadzone z częstotliwością ustaloną przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (proponuje się 1 razy w roku).

Po realizacji ustaleń planu proponuje się także monitoring dotyczący:

- skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami (2 razy w roku),
- rodzajów i ilości zanieczyszczeń emitowanych do powietrza atmosferycznego.

Skutki realizacji postanowień planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska¹¹ przez zobligowane do tego instytucje i służby. Stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji planów możliwe będzie wykorzystanie istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Instytut Geologiczny, starosta powiatu, prowadzą monitoring poszczególnych komponentów środowiska, w tym jakości powietrza, jakości wód, jakości gleby i ziemi, hałasu i pól elektromagnetycznych, w zakresie określonym w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* oraz ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne*.

Zakres i częstotliwość monitoringu na terenach zlokalizowanych na analizowanym obszarze będą zatem dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska. Pomiary i badania prowadzone w celu określenia stanu poszczególnych komponentów środowiska prowadzone będą natomiast zgodnie z metodyką i wymogami określonymi w poszczególnych rozporządzeniach, a także specjalistycznych opracowaniach – określających metodyki referencyjne, odnoszące się do sposobu analizowania stanu jakości poszczególnych komponentów środowiska. Stosowanie właściwych metodyk prowadzenia badań i pomiarów jest niezwykle istotne, ze względu na ograniczenie możliwości wystąpienia błędów w ostatecznej ocenie jakości poszczególnych komponentów środowiska.

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji w tym przypadku planu miejscowego. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

¹¹ utworzonemu ustawą z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska

Podstawowym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza stanu środowiska i wskazanie potencjalnego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko.

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku. Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miasta Szczecinek, zawierający ustalenia realizacyjne planu oraz rysunek projektu planu w skali 1: 1000.

Sporządzenie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Świątki III” w Szczecinku pozwoli na sformułowanie dla tego obszaru szczegółowych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, umożliwiających rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usługowej o odpowiednich parametrach, które będą współgrać z potencjałem przyrodniczym tej części Szczecinka.

Szczególnie istotnym elementem planu miejscowego jest sformułowanie zasad ochrony środowiska przyrodniczego, a także zdefiniowanie zasad obsługi komunikacyjnej terenu oraz zaopatrzenia w sieci infrastruktury technicznej, w taki sposób aby zapewnić odpowiednią jakość wód jeziora Trzesiecko i zabezpieczyć wartościowe tereny w obszarze chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”.

Niniejsza prognoza składa się z sześciu części. W pierwszej omówiono metodologię i zasadność jej sporządzania. W drugiej scharakteryzowano środowisko przyrodnicze w podziale na poszczególne komponenty: obecne zagospodarowanie i użytkowanie terenu, rzeźbę i geomorfologię, budowę geologiczną i litologię, wody powierzchniowe i podziemne, warunki glebowe, florę, faunę, klimat lokalny, wartości kulturowe oraz oceniono istniejący stan, jakość i zagrożenia środowiska pod względem jakości powietrza, wód, klimatu akustycznego i emisji promieniowania elektromagnetycznego.

W trzeciej części szczegółowo omówiono zapisy projektu planu i wskazano na ich powiązania z zapisami innych dokumentów tj. „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”, uchwały sejmiku województwa zachodniopomorskiego ws. obszarów chronionego krajobrazu oraz „Waloryzacji przyrodnicza gminy Szczecinek”. Wykazano także potencjalne skutki dla środowiska w wyniku braku realizacji ustaleń projektu planu. Część czwarta opisuje kluczowe problemy ochrony środowiska, związane z zagadnieniami regulowanymi w projekcie planu.

W piątej podstawowej części prognozy omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, wskazano też rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu oraz opisano rozwiązania alternatywne.

Ostatnia część opracowania zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.